

ca. 1,5 milliarder dollars — hvoraf en ikke ubetydelig del til Vesteuropa i årene umiddelbart efter krigen — har dels været hemmet af sine ret begrænsede ressourcer, dels af, at banken ifølge sine statutter kun kan yde lån til konkrete projekter mod statsgaranti.

Under behandlingen i 2. udvalg benyttes som arbejdsgrundlag bl. a. den af det særlige udvalg af sagkyndige (hvoraf tidligere nationalbankdirektør C. V. Bramsnæs var medlem) i januar 1953 udarbejdede beretning samt en række forslag og referater fra ECOSOCs møder i sommeren 1953.

De to grundlæggende forslag var: a) oprettelse af en international långivningsinstitution (International Finance Corporation) i tilknytning til den internationale bank til fremme af *privat* långivning til de økonomisk tilbagestående lande, b) oprettelse af en international kreditfinansieringsfond (Special United Nations Fund for Economic Development — SUNFED), hvorigennem meget betydelige *offentlige* kapitalbidrag skal ledes ud til de underudviklede lande som gaver eller lavt forrentede lån.

I forbindelse med spørgsmålet om oprettelsen af en institution til fremme af den private långivning fremsatte Saudi Arabien på en række af de underudviklede landes vegne et resolutionsforslag, som på Belgiens foranledning blev gjort til genstand for en drøftelse i et underudvalg, hvori foruden en række af de underudviklede lande bl. a. USA, Storbritannien, Tjsekoslovakiet, Belgien og Norge deltog. Udvalget nåede uden større vanskeligheder til enighed om et modificeret resolutionsforslag, ifølge hvilket medlemsregeringerne opfordredes til at indsende deres bemærkninger, herunder oplysninger om, hvorvidt de selv måtte være i stand til at yde støtte til oprettelsen af en sådan international finansieringsinstitution. Yderligere var det tanken, at den internationale bank skulle foretage en detaljeret gennemgang af medlemmernes bemærkninger til den påtænkte institutions opgaver og virkemåde samt om metoderne til tilvejebringelse af den fornødne kapital. Tillige skulle man fortsætte de igangværende undersøgelser om eksport af privat kapital til de underud-

viklede lande og foranstaltninger til forbedring af bytteforholdet i disse landes udenrigshandel. Alle spørgsmålene skulle forelægges ECOSOC til behandling på rådets 17. og 18. samling med henblik på udarbejdelsen af en endelig beretning til plenarforsamlingens 9. samling.

Resolutionen blev vedtaget på plenarforsamlingens møde den 7. december med 51 stemmer, herunder de nordiske lande, medens de 5 østbloklunde stemte passivt.

Drøftelserne om oprettelsen af en international fond til formidling af offentlige kapitalbidrag til de underudviklede lande (SUNFED) blev meget langvarig og vanskelig. Udgangspositionen var den, at en lang række sydamerikanske, mellem- og fjernøstlige lande under den indledende generaldebat gik ind for, at plenarforsamlingen uden yderligere tøven og tidkrævende studier skulle træffe beslutning om oprettelsen af en sådan fond, medens man fra amerikansk side støttet af Storbritannien ikke fandt tiden moden hertil ud fra den betragtning, at det ville være umuligt at tilvejebringe det af ekspertudvalget stipulerede minimumsbeløb på 250 mill. dollars, førend der gennem en internationalt kontrolleret nedrustning kunne spares tilsvarende beløb på statsbudgetterne i de lande, der skulle tilvejebringe den væsentlige del af den finansielle basis for fonden. De fleste vesteuropæiske lande, der i og for sig var sympatisk stemt overfor de økonomisk tilbagestående landes ønsker, fandt det urealistisk at gennemtvinge en resolution om oprettelsen af en finansieringsfond (SUNFED), så længe USA stillede sig negativt, og de indtog derfor en afventende holdning. Under forhandlingerne fremsattes flere forslag. Et fra amerikansk side fremsat forslag gik ud på, at plenarforsamlingen skulle begrænse sig til at vedtage den af ECOSOC i sommeren 1953 foreslåede deklARATION, der alene forpligtede medlemslandene til at bidrage til finansieringsfonden, når og hvis der kunne gøres tilfredsstillende fremskridt med hensyn til en internationalt kontrolleret nedrustning, og da kun med en del af det ved en nedrustning sparede beløb.

For at få samarbejdet de mere moderate og mere vidtgående forslag blev der på Storbritanniens foranledning nedsat et ar-